

Llibreries de proximitat

La cultura val diners i els llibreters venen llibres. Hi ha hagut qui ha comentat que, com que la gent no pot gastar tant a causa de la crisi, es queda a casa i llegeix més. N'he parlat amb uns quants llibreters. Cap d'ells no m'ho ha confirmat. «De llibres n'anem venent, però ara els clients s'ho rumien més i ha pujat la venda del llibre de butxaca», m'ha dit la Irene Bonet, d'El Drac d'Olot. «En revistes sí que ho hem notat. Després de Nadal, les vendes han baixat força». Hi ha coincidit la Magda Riera, del Cucut de Torroella. Al Cucut venen llibres, venen premsa i venen papereria, però han deixat les revistes perquè no donaven l'abast. «Per Nadal i Sant Jordi, potser va costar una mica més vendre llibres. Al final la cosa va remuntar i va ser com els últims anys». La Montse Cargol, de la Llibreria Gavina de Palamós, em diu: «S'estan venent força més llibres d'autoajuda i de com sortir de la crisi o sobre direcció d'empreses. De crisi n'hi ha a pertot, però no em sembla que el sector del llibre sigui dels més perjudicats». Tant a Olot com a Torroella com a Palamós, venen força més en català que en castellà. També a la Llibreria de Girona, em diu en Felip Ortega: «Potser el 60% o el 65% del total. I això que jo

El Bram

La Pilar Calvell, que és la dona més gran de Celrà, em diu que el seu avi era el procurador de la sèquia d'en Vinyals. Aquesta sèquia surt del Pont Major, travessa el Congost i segueix cap a Flaçà. «A Celrà, el bramador era a tocar el mas Patiràs, molt a prop d'on avui hi ha la gasolinera». Dubto a l'hora d'escriure *bramador*. Després, penso en el Bram de *Solitud*, la capella oposada a la de Sant Ponç, la de les forces de la naturalesa. «Brams d'ase no arriben al cel», deu dir encara algú. Però poca gent deu saber que un bram és un corrent impetuós d'aigua. Un món perdut: viu només a *Solitud*, en els noms d'alguns llocs, en una frase feta i en els records de la Pilar Calvell.

tinc un bon fons en castellà». Però en Felip no és tan optimista. Em recorda que, en poc temps, a Girona han tancat la Pla Dalmau i La Llibreria; m'explica que els editors han rebaixat tiratges i que els costa més reeditar; em fa saber que, per Sant Jordi, l'índex de devolució va pujar quasi al 45%. «Jo calculo que, en vendes, estem un 10% per sota de l'any passat. Però no nosaltres, sinó tothom. Si no, per què han tancat dues distribuïdores?». A la Llibreria, la poesia es ven força perquè una llibreria és també la suma de les dèries i dels esforços d'un llibreter. «El llibre de fons o de pensament, en canvi, s'ha estancat. L'arqueologia no es ven». Faig aquesta enquesta a mitjan juny. A totes quatre llibreries estan esperant que els arribi el tercer volum de la trilogia de Stieg Larsson. *Best-sellers* com els d'aquesta trilogia es noten, i molt. En Felip em parla encara del finançament de les llibreries, dels seus problemes, dels diners que es queden a les entitats financeres i que serveixen només per sanejar bancs i caixes. La situació no és bona. A Catalunya, tenim encara un bon teixit de llibreries independents, que valoren l'autor català, el llibre local, la qualitat i l'especialització, com la Pla Dalmau, que tocava el llibre tècnic. Si badem, les multinacionals s'ho poden acabar emportant tot, ho uniformarem encara més tot. I, si no, de què us penseu que serveixen les crisis?